Vzpomínky IV. - Dobeš, Pavel

Jedna z hlavních starostí, co bije do očí,
je otazník, co na tebe i v spánku útočí,
ať jsi skromnost jediná, nebo pyšný jako páv,
otázky se kupí kolem majetkových práv,
kdo bude bydlet na tvém klajmu u řeky,
kdo jezdit ve tvém autě na cesty daleký,
až krejčí nebo švadlena ti střihne na rubáš,
co se stane, až nastane AŽ.

Až k červenci či k lednu už neodvedu daň,
do sklenky podívám se ke dnu, popel spadne na divan,
vítr srovná záhon kytek, co rostly před domem,
za řadou potyček a bitek mávnu bílým praporem,
až řeknu svému řidiči v služebním žaketu:
Cosi jsem si zapomněl, vezmi to přes Krétu!
Až odpoví mi: Vystupovat, dál se nejede!
Až ti přijdou kondolovat naši sousedé ...

Potom všechny moje vzpomínky
vzpomínky, vzpomínky
bez jediné výjimky
hoďte, prosím, do jímky.

Potom všechny moje vzpomínky
vzpomínky, vzpomínky
bez jediné výjimky
hoďte do jímky!